

Muzei (Epistole de apus)

Clarice

Când mi-ai pictat cerul cu chipul,
simțeam un efemer voiaj al
frumuseții.

Nu era briza vernală,
cea care-ți împinse părul
către far,
nici cânturile marinarilor orfani
vagabondând sub valuri,
ci balsamul blând al
tinereții.

Când mi-ai sărutat tâmpla cu gâtul,
revelam că ne vom întâlni
în poeme.

Fruntea ta, vulnerabilul și gleznele
perfectă imperfecțiune -
toate îmi cerșeau fluidele.

Dar eu am preferat să te pictez,
cum tu mi-ai pictat cerul cu chipul;
în sufletul tău să-mi adăpostesc
sufletul bătrân.

- dedicat amicei mele, L.B. -